Rondwandeling Elpe Olsberg Winterberg

Elpe – Wolkenberg – Uitzichtpunt Birkegge – Haardt – Wasserfall - Elpe

******* - 16,4 Km - 772 Hm - 4:30 uur**

Deze rondwandeling bij Elpe Olsberg, niet ver van Winterberg, is een echte boswandeling. De bergen rond Elpe zijn begroeid met dichte bossen waar prachtige golvende paden doorheen lopen. Het is een zeer gevarieerd bosgebied en af en toe zijn er mooie uitzichtpunten die we aan gaan doen.

De route vanuit en naar Elpe gaat over smalle asfaltweggetjes, verder zijn het vooral brede onverharde boswegen en enkele smalle paadjes die we gaan lopen. Het is een eenvoudige wandeltocht zonder steile gedeelten, de rondwandeling bevat echter veel hoogtemeters.

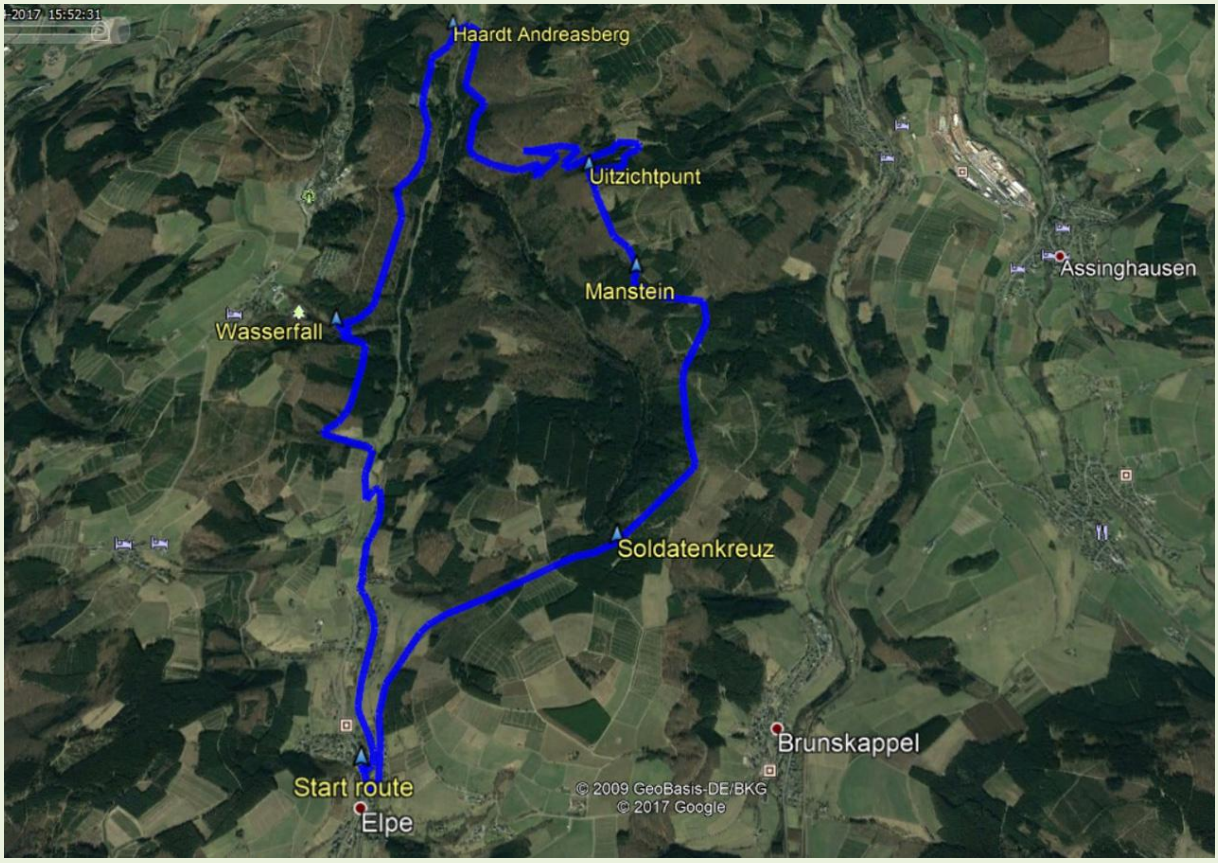

Voor deze wandeling hebben we een aantal regionale wandelroutes aan elkaar gekoppeld om er een rondwandeling van te kunnen maken. We volgen de routes gemarkeerd met een ruit,

wit op een zwarte achtergrond. In de 'ruit' staat het cijfer 1, maar een cijfer kan ook ontbreken. Daarna gaan we over op de ruit met een 'B'. Op de terugweg komen we de markeringen tegen van de X16 en X10 die we, soms gecombineerd met de 'B' terug naar Elpe gaan volgen.

De route start in het centrum van Elpe, een dorpje 12Km te zuiden van Olsberg en 14Km noordwest van Winterberg. Aan de Elpetalstrasse ligt de Wanderparkplatz naast huisnummer 47. Er staan informatieborden langs de straatkant.

Navigatie: Elpetalstrasse 47, Elpe Olsberg.

Als we de wandelschoenen aan hebben en de rugzakken zijn vastgesnoerd, lopen we de parkeerplaats af en slaan linksaf om de hoofdweg te volgen. De eerste weg gelijk na de parkeerplaats links, de Inselstrasse, lopen we aan voorbij. De tweede weg links is de Hirtenweg, en die gaan we in.

Op het hoekje bij de brug over de beek staat een informatiebord met een wandelkaart, maar we hebben onze eigen kaart mee en steken dan de brug over en gaan de weg naar links vervolgen.

Na de bocht gaat het gelijk al omhoog tussen de laatste woningen van Elpe door en zien we links al snel het dorpje onder ons liggen. Voorlopig blijft het nog even asfalt terwijl we al flink omhoog gaan en het uitzicht met elke stap toeneemt.

Op de Y-splitsing met de 'Am Krummen Auwer' blijven we rechtdoor omhoog lopen. Verderop staat rechts op een verhoging een bankje, daar achter in het bos staat een eerste schuilhut. Op een boom langs de weg is ook de markering met het cijfer '1' in een ruit aangebracht.

Het uitzicht links in het dal is, vooral als we op grotere hoogte aankomen, erg mooi. Wij lopen dit in het paasweekeinde en zien beneden nog overal de rookpluimen van de paasvuren die hier gisteren zijn aangestoken. In Duitsland branden de paasvuren al voor Pasen, bij ons in Groningen is dat pas op de eerste paasavond.

We blijven alsmaar rechtdoor gaan over het asfalt tot we uiteindelijk steeds meer het bos in gaan. Dan is er een Y-splitsing met een karrenspoor naar links en een stukje verderop een zijweg naar rechts met daarbij een handwijzer. Ook hier blijven we rechtdoor gaan en verlaten we het asfalt.

Hier begint de afwisseling met stukjes bos, veel jonge aanplant, en mooie open berghellingen. We blijven doorstappen tot we weer handwijzer links in de berm zien staan, hier is een kruising waarop we rechtdoor moeten en daarbij de X16 kruisen.

Op onze wandelkaart is aangegeven dat hier een markant punt te vinden is, namelijk het Soldatenkreuz. Maar hoe we ook om ons heen kijken, we hebben niets gevonden wat een tweede blik waard zou kunnen zijn. Mogelijk is het met de nieuwe aanplant verdwenen of verstopt tussen het jonge groen?

Inmiddels zijn we dan ook op het bijna hoogste punt van vandaag aangekomen, we zijn op 617m op de Wolkenberg. Voorlopig blijven we rond deze hoogte doorgaan, wat op en neer hoog over de bergrug, en blijft de ruit, met of zonder 1, ons de weg wijzen.

We blijven rechtdoor lopen door een steeds maar mooier wordende omgeving en volgen dan de weg met een lange bocht naar links. Het pad naar rechts negerend.

Na weer een stuk doorstappen buigt het pad scherper naar links en is er vooraan in de bocht een pad naar rechts die we voorbij lopen. Maar snel daarna komen we bij een T-splitsing waarop we rechtsaf slaan.

Even later is er al weer een splitsing, nu houden we links aan en blijven dan de weg vervolgen door een meer open landschap. Het zijn nog steeds mooie brede Forstwege die we hier boven over de bergrug volgen.

De vage paden lopen we aan voorbij tot ons pad eindigt bij een T-splitsing met opnieuw een brede weg. Deze keer gaan we linksaf en lopen dan al snel een dichter bosgebied in. Langzaam aan zijn we dan nauwelijks merkbaar weer afgedaald naar 546m.

We houden deze weg langere tijd aan, negeren nog een zijweg naar rechts, tot we bij een Y-splitsing aankomen. Hier wijst de ruit ons naar links, eigenlijk rechtdoor, en de brede weg wordt dan meer een karrenspoor.

Hier volgt een van de mooiste gedeelten van de route op de bergrug, het wordt even later weer meer open en we kunnen van mooie vergezichten genieten. Links in de verte wordt zelfs het reuzenrad tegen de berghelling zichtbaar in het park Fort Fun.

Het pad gaat hier ook prachtig golvend over de berg zodat we weer afwisselend dalen en klimmen.

Op het punt waar het pad na een laatste klim weer dichter bos in gaat en naar rechts buigt, moeten we even goed opletten. Op onze wandelkaart hebben we gezien dat we het pad nu verlaten door er rechtdoor te gaan. Dit blijkt een graspad te zijn die in eerste instantie niet goed te zien is, maar omdat we dit al kaartlezend verwachten en er naar uitkijken zien we het pad inderdaad. Er is een markering op een boom aangebracht, maar wie deze niet zoekt kan er zo maar aan voorbij lopen.

Het pad hoeven we maar heel even te volgen, het gaat recht op een rotsformatie af. Dit is het uitzichtpunt Birkegge op 632m hoogte. Het is een leuke rotspunt maar 'uitzichtpunt' is toch wel aanmatigend. De dichte begroeiing staat een blik op de omgeving aardig in de weg en we moeten ons best doen om tussen de bomen door iets van het dal beneden waar te kunnen nemen.

Voor het vervolg van de wandeling gaan we voor het 'uitzichtpunt' rechtsaf, een smal paadje het dichte bos in. Dit gaat een tijdje rechtuit, maar daarna volgen we de markeringen met een bocht naar links terwijl het pad steeds meer een karrenspoor lijkt te worden.

Het komt uit bij een stuk grasland wat daarna schuin naar rechts wordt overgestoken, we blijven op dit pad tot het bij een bredere Forstweg aansluit. Nu houden we rechts aan, een kort stukje, tot waar het pad met een haarspeldbocht naar links gaat. Voor ons zien we daar een prachtig open dal onder ons liggen.

Rechts van deze bocht, net voor de Hochsitz, gaat een smal paadje omlaag dit dal in. Nog steeds aangeduid met de route '1'. Hier gaan we in en dalen af in de richting van de bosrand aan de overzijde van het dal. Halverwege het bos komen we bij een T-splitsing met een routepaal.

Hier gaan we eindelijk de '1' verlaten die er rechtsaf richting Olsberg en Elpe gaat. Bij deze paal gaan we linksaf en richten ons vanaf hier op de ruit met een 'B', de lange afstand wandelroute Bergmannsweg.

Het begint als graslaantje door het fraaie dal en komt daarna weer uit bij een brede bosweg waarop we linksaf slaan. Iets verderop buigt deze weg naar rechts en gaan we weer dieper de bossen in.

Waar de weg een scherpe bocht naar rechts maakt, bijna een haarspeldbocht, negeren we de zijweg links en blijven rechtdoor gaan. Na de volgende bocht naar links dalen we geleidelijk af tot een Y-splitsing waarop we nu scherp linksaf slaan.

Hier en daar zijn er dan wat open gedeelten en krijgen we zicht op de overzijde van het dal waar we in de verte weer het enorme reuzenrad van Abentuerpark Fort Fun tegen de berghelling zien staan.

Onderweg komen we langs een mooie rotswand die we op de foto vastleggen, maar achteraf thuis kunnen we niet meer reconstrueren waar precies in deze uitgestrekte bossen we die wand tegen zijn gekomen. Mooi is het wel.

We steken dan een klein beekje over en na een recht gedeelte afdalen draait dit pad naar rechts en even later is er nogmaals een Y-splitsing. Deze keer gaan we scherp rechtsaf de route vervolgen.

Vanaf hier gaan we ongeveer 1,5Km lang deze Forstweg langs de berghellingen alsmaar rechtdoor volgen. Zijwegen zijn er nauwelijks, alleen wat vage sporen voor bosonderhoud en daarnaast is de route ook prima gemarkeerd met de 'B'.

Het gaat hier weer vooral door dichte bossen, maar er zijn ook leuke stukjes met nog meer rotswanden en af en toe een opening met weer wat meer uitzicht. We gaan nu vooral heel geleidelijk omlaag, dat maakt het een mooi pad om even lekker tempo te maken.

Het pad komt uit bij een kruising met een asfaltweg aan de rand van het buurtschap Wiggeringhausen. Op het asfalt slaan we linksaf en lopen dan door tot aan de hoofdweg in het dal.

De hoofdweg wordt schuin naar links overgestoken en we gaan daar de asfaltweg omhoog naar Haardt die gelijk weer naar rechts gaat. In de bocht, waar de vangrail eindigt, gaat een bosweg naar links die we nu moeten hebben, hier staat weer een duidelijke handwijzer bij.

Via deze zijde van het dal gaan we terug naar Elpe via de X10, en daar komen de B en X16 verderop nog bij. Na een kort stukje gaan we op de Y-splitsing rechts omhoog en op de volgende Y-splitsing nog eens rechts doorklimmend.

De klim eindigt bij een kruising met een bredere weg waarop we linksaf gaan. Daarna blijven we rechtdoor de weg volgen tot aan een grote Y-splitsing waarop we rechts omhoog kiezen.

Vanaf hier gaan we het pad alsmaar volgen over een afstand van ongeveer 1,8Km. Steeds maar langs de berghelling met afwisselend gedeelten met bossen en meer open gebieden.

De route is hier bijzonder mooi met de vele mooie uitzichten naar links in het dal en het zicht op de bergen aan de overzijde. Ook steken we regelmatig leuke bergbeekjes over die rechts van de berghelling omlaag komen. De wandeling gaat onder het Abenteuerpark Fort Fun

langs en daarna onderlangs camping Wasserfall bij het dorpje Wasserfall, maar vanaf ons wandelpad zien we niets van dit alles.

Na een laatste lange rechte gedeelte gaat het pad geleidelijk naar rechts, en dan, in de bocht, is er eindelijk weer een splitsing. Op deze Y-splitsing slaan we linksaf en beginnen daarmee aan de afdaling.

Dan is er weer een splitsing, deze keer met een asfaltweggetje, waarop we nog eens links afslaan en daarmee de B en X markeringen verlaten. Deze weg brengt ons verder omlaag tot aan de hoofdweg door het dal.

Nu volgt een wat minder stukje van de route, op de hoofdweg moeten we rechtsaf en deze weg ongeveer een kilometer volgen. Veel verkeer is er niet, maar we kiezen toch maar voor de linker zijde van de weg om zo veilig mogelijk te lopen.

Onze planning was om na de afdaling op de splitsing met het asfaltweggetje rechtsaf te gaan in plaats van links, deze weg komt later ook op de hoofdweg uit en we zouden dan maar een heel klein stukje langs de straat hoeven lopen. Helaas was die route afgesloten toen wij er waren zodat we voor een minder leuk alternatief moesten gaan langs de hoofdweg.

Als we de kilometer asfalt er bijna op hebben zitten zien we links van de weg beneden ons een houten schuur in het weiland staan. Gelijk na de schuur is er een afslag scherp naar links die we nemen en dan in het dal afdalen.

Daarna steken we de beek over en gaan aan de overzijde op de splitsing rechtsaf richting Elpe. Dit is een schitterend dal om doorheen te lopen met mooie glooiende landschappen om ons heen en natuurlijk het groene dal met de kronkelende beek om ons te begeleiden.

We blijven het pad aanhouden en bereiken uiteindelijk de eerste huizen van Elpe waar we weer op asfalt uitkomen. Dit is de In der Brabecke, een weg die daarna bij een H-vormige kruising uitkomt. Hier gaan we links en gelijk weer rechtsaf langs het beboste talud, deze weg heet de Seringhauser Weg.

Nu lopen we een buitenwijk van Elpe in met links en rechts woningen, daarna is er weer een open gedeelte zonder huizen voor we het eigenlijke Elpe bereiken.

Links van de weg zien we bij een garagebox een stukje rails in het asfalt liggen met daarop een vreemd model karretje. Daarna valt ons oog op een groot zaagblad, tegen de gevel bevestigd, en begrijpen we pas waar we naar kijken. Het is een oude houtzagerij waarbij de bomen op het karretje liggend onder het zaagblad worden geschoven. Een zagerij met deze techniek zijn wij nog niet eerder tegen gekomen.

Als we de weg verder zijn afgelopen komen we bij de splitsing met de Inselstrasse. Door nu rechtdoor op de Inselstrasse verder te gaan en de bocht naar rechts te volgen, komen we weer uit bij de hoofdweg waar onze wagen rechts om het hoekje staat.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2018 superfamilie.nl |Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. |Voor meer informatie zie: Auteursrecht & Disclaimer |